

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Naša občina za leto 1913 ne bode nobenih doklad jemala. Malokatera občina se more tega veseliti! Veseli smo lahko natem, ker je ta občina popolnoma napredna. Naš gospod župan Ferdinand Golob so pa tudi zelo marljiv človek, in z prekornim delom so zamogli, da se je to doseglo. Njihov odtor zglede vsem prebivalcem nas spodbuja in vsi se potrudimo, če ne ravno z velikim, da se kaj za korist občine stori. In tako sedaj ob koncu tega leta še z večjim veseljem kličemo: živeča trojička napredna trdnjava z voditeljem Golobom! Občani.

Virberg. Kaj nek imajo naši „Gospodarjevci“ ali kakor se ponosno klerikalci imenujejo, za eno bolezen, da z mirom prosijo, da bi jih „Štajerc“ čahal. Iz tega namena so se zopet v številki 44 „Slov. gospodarja“ vrgli na Poldeta in Franca. Naju bi kar s knofami vred pohrustali radi, kjer se vsakemu mokronosemu klerikalca ne klanjama. Objubili so še v isti številki en dopis, pa ga zastonj pričakujem; menda se je pa „Slov. gospodar“ že njihovih laži naslišal, da dopisa ni bilo. Zato pa odgovarjam samo na dopis v številki 44. Pa ne da bi potem spet jarkali, da se vas napada. Pisali ste, da se jezima, da si k nama po nasvete ne hodite, kar pa je laž. Povejte, komu sma midva najine nasvete vsiljevala? K nama nam po nasvete ni treba hoditi, hakor midva tudi k vam po nje ne hodima. Pač pa ste vi že k meni po nasvete hodili, kdaj in zakaj, vam pa lahko pri drugi priliki povem. Sploh pa, če bi midva k vam po nasvete hodila, bi naju vaš vodja prišteval k tisti kategoriji izobražencev, kot vas prišteva, katero čast pa odklanjam; tudi Francl je gotovo ne sprejme. Lepo pa res ni, da so Karčvinarji tak hudobni, da si potom rekurzov iščejo volilno pravico, katero so njih dedeci imeli od posestva, ki ste ga pred kratkim cenili na dvainšesdeset tisoč kron. Da zahteve Karčvinarjev kot sosesestnik omenjenega posestva odobravam, je res, in to tem bolj, ker je bajje g. župan rekel „da bi njih vpisal v volilni imenik, če bi Bezjak z vami volil.“ Ali je sedaj pa nespotavno, če je on drugega mišljenja? Da sem delal volilne imenike za vas že večkrat, ker k temu pač ni potreba visokošolske izobrazbe, je res; sestavljal sem jih pa tudi že drugim občinam brez inseiranja; gotovo pa jih je Francl tudi kot bivšega župana sin delal; pa ni bilo nikoli pritožb in rekurzov. Res da se lahko pri tem kaka pomota vsakemu vrine; a tega v tem slučaju ne morem kot pomoto smatrati, ker ste le gotovo volilce izpustili, tem manj ker ste tako učeni, da ste svoj čas svojo učenost na cerkvenem trgu prodajali. Je pač šment, da je postava vsakemu davkoplačevalcu volilno pravico

zasigurala brez orira na njegovo mišljenje. Pišete nadalje, da se s Francnom pehama za županski stolček; tudi to je laž! Sposobnosti za županski stolček bi toliko tudi imela kot vi, a jaz sem vam svojedobno javno izrekel, da nikake izvolitve ne sprejemem, iz česa je razvidno, da na tako veliko čast ne reflektiram. Zagotovim vas pa tudi, da pred Francnom ne bo treba s klobukom pod pazduho hoditi, kakor ste že meseca julija babe po kočah strašili. Kar se pa tiče mastnih plač, o katerih govorite, pa si oglejte občinske knjige ter primerjajte sedanje s prejšnjimi letniki; bote pa razvideli, kdaj in kdo je bolj mastne zasluge vlekel. Sploh pa je znano, da za napade in v dosego vaših namenov se najpodlejših laži ne sramujete Z vašimi lažmi delate največjo reklamo „Štajercu“, kateri vam je zato gotovo hvaležen. To priznavate že sami, ko se pritožujete, da se „Slov. gospodarjev“ še 50 v občini ne bere (in še to so nekateri vsiljeni), medtem ko se „Štajerca“ brez vsiljevanja in agitacije bere na stotine. Žalostno, da po vašem mnenju ni več „krščanskih“ hiš v občini. Pišite tudi, da imamo masla na glavi; dobro bi pač bilo, da bi prav debelo imeli, sedaj ko je špeh tako drag. Jaz pa mislim, da ima tisti več masla na glavi, ki na solnce ne upa; a jaz sem vam, če sem kaj pisal le na vašo zahtevo v odgovor, postregel vsigdar s svojim imenom, ter tudi do neke malenkosti, katera mi ni znana, potrdim lahko, kar so drugi v „Štajercu“ pisali, da je resnica, če se tudi vi na glavo postavite. Sploh sem vam pa za odgovor kdaj in kjerkoli hočete na razpolago. Sicer pa ste že grozili, da bote sodno zasledovali tega, kdor bi o vas kaj pisal. Zakaj pa tega ne storite? Zakaj mi ne date prilike, da bi vam javno dokazal, kje so napadi, sploh kje se je napadati pričelo, kje so laži in hinavščina, kje je maščevanje, o katerem, kakor ljudje govorijo, še se mrtvim ne prizanaša?! — Če bi bil tako hudoben in se maščevati hotel (vzroka bi imel dovolj!) bi objavljal reči klerikalnega izvora, stvari katere govorijo tercijski (ki pa menda niso „Štajercijci“) in za katere bi se duhovske kakor tudi posvetne oblasti zanimali. Toraj na svidenje, vaš Polde.

Iz Celja. Pred blizu letom dni smo naznaili, da je bil Ivan Prekoršek, nadzornik „Ciril-Methodovih šol“, nenadoma od te službe odstavljen, brez da bi bili vzrok k temu navedli. Kakor že rečeno, usmilila se ga je družba pivovarne v Žalci, ter mu dala zasluzka in kruha. Pri zadnjem zborovanju C.M. družbe v Ljubljani pa se je predlagalo, da bi dobro bilo v novem letu zopet kojo moč namestiti, pa I. Prekorška menda ne več, kajti njegova visokost in osebnost, kakor nekdanjega Jošta, potrebuje mnogo denarja; zato si je P. tudi pota zaračunal, kojih nikdar napravil ni, kar je občina tajnost. Edina „Sloga“ ga je takrat zagovarjala, ter „Družbi“ krivico očitala, pa „Sloga“ ostane „Sloga.“

Ruše. Cenjeni gospod urednik; večkrat se je že slišalo, da so Rušanci zaspanci; ali to ni res. Le pridite enkrat k nam in videli boste, kako naši občinski očetje pozno v noč v gostilni pri kartah sedijo in tudi našega kaplana Ilca ne pogrešajo, kateri najrajše šele gre takrat domu, ko se že dela dan. Ta žegnani gospod je tudi zelo zaljubljen v svoje pse, katerih ima štiri. Ker sedaj nima na raspolage letoviščarke lepe baronice, kratkočasi se naš gosp. kaplan z psi in nič kaj novega ni, če ga pes spremlja pred oltar ali pri pogrebu in na spoved. Pač pa se nam zdi kaj takega sramotno in čas bi bil, da bi se ta pesja menažerija skoraj končala, kajti prisiljeni smo potem stvar drugače obrniti, kar vam pa ne bo ugajalo. Upamo, da bojo psi izginili, kakor je izginila tista „strokovna zveza“, kateri ste bili predsednik; — politika, psi in kartanje čez polnoči ni za dušne pastirje. Skrbite rajši za lepšo petje v cerkvi in se držite Kristovih nauk, ne pa posvetnih reči. Tudi naši občinski možje naj bi nekoliko drugo življenje začeli, ne pa da kažejo mladini slab zgled z ponočevanjem in kartanjem. Pred nekaj dnevi so stali pred mariborsko sodnijo radi prepovedane igre „ventiano 21“ nekdanji kandidat in župan Viktor Glaser in tovariši, ter so bili kaznovani po 30 in 20 kron. Viktor Glaser pa je še bil posebej od sodnika grajan,

kajti on kot župan je prvi policijski organ v občini, ne pa da dela sam največjo zrago v fari. Tako so nam sedaj tudi odpravili ti „Ruški gospodje“ zdravnika, zato ker je bil dr. Petrisch Nemeč in mi vbogi železniški in tovarniški delavci naj v slučaju bolezni gremo 2 uri daleč v Maribor si iskat pomoči za drag denar, samo da je le dr. Petrisch odšel, si mislijo, čeprav se je precej naučil slovenščine. To je naravnost škandal in ni čuda, če vidime večkrat žene teh gospodov s solznimi očmi, ki se pritožujejo in govore o „ločitvi“, o „zapravljenosti“ in „nezvestobi“ svojih možeh; je tudi tukaj vsega kriv „Štaierc“ in „Ptujski šnops“? Mislimo da ne. Na dve obračati oči, to dobro ni, to zdravo ni, iz tega se gorje rodi!

— Ž —

Novice.

Naznanila. Uredništva in upravnistvu „Štajerca“, zlasti pa našemu uredniku g. Karl Linharta došlo je ob priliki Božiča in Novega leta toliko prijaznih čestitk in voščil, da je naravnost nemogoče, vsem tem izrazom zveste napredne misli osebno odgovarjati. Zato se zahvaljujemo tem potom prav prisrčno! — Današnja številka je zaradi praznika manjša in se je moralo tudi sedaj mnogo gradiva izpustiti. Cenjeni naročniki in odjemalci naj bodo prepričani, da bode „Štajerc“ i zanaprej svojo dolžnost v vsakem in polnem oziru storil. — Naročnino treba je zdaj poravnati, kajti naročnino se mora povsod naprej plačati. Naši pravi prijatelji bodejo svojo dolžnost gotovo takoj storili. Glavna dolžnost vseh somišljenikov pa je, da pridobijo vedno nove odjemalce in naročnike. Vsi na delo, — kajti časi so tako resni, da moramo biti vsi domovini zvesti možje edini. Vsi na delo za „Štajerca“!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Iz Ptuja so prinašali hujskajoči prvaški listi pred par meseci in pozneje vzemirlijevi vesti. Sodnijski kanclist Jožef Bortsch izvršil je namreč precejšne poneverbe in se je potem ustrelil. Može se je sam na smrt obsodil in zato je grdo, vleči to zadevo v politično debato. Ali prvaški listi itak niso imeli nikdar niti trohice tistega takta, ki označuje drugo časopisje. Slučaj Bortscha so izrabili takoj v politične namene. Vpili so, da je bil Bortsch „Nemeč“ in v resnici se mož ni nikdar za nas zavzemal. Rekli so pa tudi ti prvaški hinavci, da bodejo kmetje in kmetske sirote morale trpeti vso škodo, ki jo je Bortsch s svojo poneverbo povzročil. Mi smo že takrat rekli, da je to laž; ravno naši možje, ravno naš Ornič, so storili vse korake, da ne bi bili slovenski kmetje in slovenske sirote oškodovani. Prvaški so psovali in lagali naprej, namesto da bi — delali. Tej gospódi bi bilo pač všeč, ako bi morali res kmetje Bortschove grehe poplačati.

Kupujte naš koledar za leto 1913. Cena s poštnino 70 vin.